

[Ministeren for offentlige arbejder.]

vores ambassadør i Bonn om at henvende sig på rette sted og fremlægge vores synspunkter og vore ønsker i denne sag. Vi har ydermere tilføjet, at hvis det er ønskeligt på noget tidspunkt under forhandlingerne, er jeg parat til med kortest muligt varsel at rejse ned og deltage i sådanne forhandlinger. Men jeg vil nok sige, at når det drejer sig om forhandlinger mellem to lande, er det meget forlangt, at de skulle være ført til ende fra den 22. januar til den 20. februar; det tror jeg ville være ret usædvanligt. Jeg tror ikke, man på noget punkt kan sige, at dette ikke fremmes mest muligt, og det vil det også fortsat blive.

Så skal jeg kun gøre den bemærkning til hr. Steen Folke, som jeg ellers kan takke for tilslutningen her, at det ikke er rigtigt, når han siger, der var noget galt med evakueringen, med alarmeringsplanen; den blev tværtimod fantastisk dygtigt gennemført under de givne vilkår. Vanskeligheden ville være opstået, hvis diget var blevet gennembrudt, men selve den indsats, der blev ydet fra lokalt hold, af hjemmeværn, af politi, af de offentlige myndigheder i det hele taget dernede, var jo imponerende, og jeg kan da godt sige, at man i den diskussion, der kom umiddelbart efter, måske kunne savne en takkegudstjeneste for, at det gik så godt, som det gjorde.

Så skal jeg ikke gøre flere bemærkninger, men blot tilsige udvalget — og jeg forstår, det bliver et kort udvalgsarbejde — de hurtigst mulige svar; vi vil fremme sagen mest muligt fra ministeriet for offentlige arbejders side.

Erik Andersen (S):

Fremskridtspartiets ordfører i denne sag, hr. Dohrmann, omtalte fremskridtspartiets møde med Sønderjyllands amtsborgmester m. fl. og ligesom skosede de øvrige folketingsmedlemmer for manglende deltagelse på trods af indbydelse. Dertil vil jeg gerne sige, at det jo ikke nødvendigvis behøver at betyde manglende interesse for sagen, men lige så vel kan skyldes den omstændighed, at vi og i hvert fald de sønderjyske folketingsmedlemmer ikke på noget tidspunkt har været i tvivl om Sønderjyllands amtskommunes mening og holdning til disse problemer og deres løsning. Det kunne hr.

Dohrmann og hans parti også meget let have erkyndiget sig om, uden at man behøvede at ulejlige amtsborgmesteren og hans embedsmænd herover. Hr. Dohrmanns opmærksomhed bør måske henledes på tidligere forhandlinger i dette høje ting om kystsikringsproblemerne, og det kan læses i Folketings-tidende 1972-73, sp. 5926-5933. Det vil vise, at min holdning til disse problemers løsning ikke — måske i modsætning til visse andre partiers i dette ting — har ændret sig i de seneste måneder.

Jeg vil også gerne meget skarpt tilbagevise hr. Steen Folkes omtale af manglende evakueringsplaner. Som tidligere nævnt har netop stormfloderne i denne vinter bevist, at disse planer eksisterer og kan fungere.

Dohrmann (FP):

Når jeg siger, at vejen til ministeren og hans embedsmænd er lang og trang, skyldes det, at jeg er næsten helt overbevist om, at såfremt der ikke var opstået de omtalte katastrofesituationer i januar, havde vi aldrig fået det fremskudte dige trods en enstemmig indstilling fra de lokale myndigheder.

Så siger ministeren, at han hellere havde set, at fremskridtspartiet ikke havde givet sin tilslutning. Må jeg fortsætte i samme spor og sige, at ministerens deltagelse i fjernsynsudsendelsen nede i Sønderjylland, hvor samtlige eller næsten samtlige sagde tak og man bukkede og skrabede, fordi ministeren havde bevæget sig ned til den landsdel, det føler jeg overhovedet ingen grund til at sige tak for, for det er simpelt hen ministerens pligt. Ministeren er ikke bare minister for København og kulturelle anliggender, han er minister for hele landet.

Derudover har jeg et par enkelte bemærkninger bl. a. til hr. Erik Andersen og hr. Poul Mortensen. Når vi ikke før katastrofesituationen har givet vores fulde tilslutning, hænger det sammen med, at vi i enhver sag prøver på at sætte os så godt som muligt ind i de sager, vi skal behandle. Derfor fandt vi det nødvendigt, at vi inviterede amtsborgmesteren og nogle sagkyndige derover. Vi fik en god orientering, og der lå ingen kritik i mine bemærkninger, som hr. Erik Andersen sagde. Jeg sagde udtrykkelig, at jeg ikke håbede, det var udtryk for en ringe interesse for sagen, ligesom jeg sagde, at nogle